

"זה הכל מתחיל ומסתיים בראש". מטילים גרזנים בכיף צילומים: אלבום פרטי

ומצחיק עד שצחי טרחה להגיע אל העמדה שלנו מהצר השני של הבר רק כדי להגיד לנו את מה שכנראה העדפנו להדחיק: הגבר בכתום הוא חוטף שמכוון עלינו אקדה וביד השנייה "מחבק" את השבויה שלו. "תפגעו בחוטף", צחי המליץ. "לא באישה".

חמש דקות השעון רץ בלי שהטלנו שום גרזן. לא יכולנו. התקפת צחוק. בסוף חזר רנו לשקופית לוח המטרה הקלאסית של העיגולים. וא' התחילה להפציץ. הגרזן שלה התעופף באוויר בתנועה יפהפייה וביקע שוב ושוב את הנקודה האדומה. אל תסיקו מסקנות נמהרות. גם הגרזן שלי הגיע לא אדרום הזה חורץ עליו לעד סיימנים ומוכיח שגם אני הייתי פה. מדי פעם צחי בא לעמדה שלנו לראות שהכל בסדר ולהזכיר ש"הכל מתחיל ומסתיים בראש".

× × ×

הכל בראש. זה תמיד נכון. אז הראש שלי עבד כל הערב בשני מסלולי לים. גם זה של הפאן והכיף (ממש כיף) וגם של הפאן עם הכוכבית. כי בסוף, או אולי בהתחלה, גרזן הוא כלי נשק. מה יקרה אם מישהו יתחרפן פה פתאום. נכון שלא מס' תובכים ברחבי הבר עם הגרזן. לכל עמדה יש גרזן אחד ואסור להוציא אותו ממנה. שאר הגרזנים נעולים ובטוחים, אבל שוב, אנשים עלולים להפתיע ולא לטובה.

ועניין קטן אחרון. ל-Axe & Co אפשר פשוט לבוא. צריך להזמין מקום ול' שלם מראש (90 שקלים לאדם). ומה קורה אם מישהו נאלץ לוותר ברגע האחרון בגלל בעיה לא צפויה כמו שקרה לבעלה של א' ביקשנו זיכוי. הברמניות בקבלה לא ידעו אם זה אפשרי. ירוס לקחה את הפרטים שלי והבטיחה ש"מחר יחזרו אלייך". מחר עבר, גם מחרתיים ושלושה ימים ושבו. קצת לפני ירידת העיתון לדפוס יצר קשר גיא גוררון, המנכ"ל ואחד המייסדים. הוא הת' נצל ואמר שהוא רק חוזר מחו"ל ופותר מיד את הבעיה. הכל בראש. גם לבחור להיות רציניים והגונים כמו המנכ"ל גוררון.

פאן עם כוכבית

להטיל או לזרוק? בכוח או במוח? ואיזה לוח מטרה הכי מבלבל? • ביקור מצחיק ומלחיץ ב-Axe & Co, בר הגרזנים הראשון שנפתח בארץ • היה בול וגם פגיעה

× × ×

צחי הפעיל את הלוח שבעמדה והשעון התחיל לרוץ לאחור. יש לנו 60 דקות להטיל את כל ארסנל הנשק שקייבלנו - שוריקן ("כוכב נינג'ה" שזה כוכב מברזל שקצותיו מחודדים) וגרזן. בעיקרון יש כמה סוגים, אבל אנחנו נשארו נאמ'נות לגרזן 900 גרם.

המוגזן עובד כאן על פול, אבל גם הוא לא הצליח להרגיע את החום שהגוף שלי פלט לאורך כל השעה. זה גם האדרנלין והצחוק וההתרגשות, אבל זה גם לחץ.

"בואי נחליף לוח", א' אמרה אחרי כמה סיבובים על הלוח שנראה כמו לוח מטרה קלאסי. עיגול בתוך עיגול ובאמ'צע נקודה אדומה. החלפנו את השקופית שמקרינה לוחות מטרה בזמן שצחי בא לגרוף וליישר קצת את משטח המסלול. א' בחרה שקופית שהקרינה על הלוח שני מדפים ועליהם בקבוקים. כל נעיצת גרזן בבקבוק מוכה בניקוד אחר. זריקה ראשונה שלי וכלום. להב גרזן לא מצליח לבקע את העץ. הוא אפילו לא נתפס בו. זריקה שנייה ושלישית וכלום. ברביעית פגעתי בבקבוק מים. "מינוס שלוש נקודות", א' הכריזה ואני הלכתי לבדוק. וואלה. פגיעה בבקבוק הזה לא משתלמת.

אופציית השקופיות השלישית הקרינה על לוח המטרה גבר לבוש כתום ולידו אישה לבן. הטלנו והטלנו והכל היה ממש נחמד

על פי התקנים של שתי הליגות הבינלאומיות להטלת גרזנים שאולי פעם, ככה מקווים כאן, תגיע גם לישראל) ואת המדרוך צחי שסימן לנו לבוא אחריו. בדרך למסלול 9, המסלול הקיצוני ביותר, חלפנו על פני אישה קטנה בש'מלה ארוכה ותלתלים אפורים, שהטילה גרזנים כאילו אין מחר. במסלול לידה (המסלולים מופרדים זה מזה בגדרות ברזל גבוהות) עמדה צעירה בלונדינית ותרגלה אחיזת גרזן נכונה. במסלול 8 הצמוד היו שני גברים צעירים. הם לא דיברו הרבה ביניהם. העדיפו לפרוק רגשות סמויים בהטלות שקטות ועו'צמתיות. בום! הגרזן שלהם ביקע שוב ושוב את הלוח. אי אפשר היה להוריד מהם את העיניים כשהם הטילו. "זרקו", א', צחקה. "מי אומר הטילו חוץ ממך?".

"לנו יש סגנון קצת אחר מהם", א' אמרה לצחי. "מה זה אומר?", הוא התעניין. "אנ'חנו פחות יודעות את הטכניקה ויותר בצחוק".

צחי חיך הרבה וגם פרגן, אבל לא ויתר על שלב שינון הוראות הבטיחות. במשך עשר דקות הוא עבר איתנו על מה אסור בשום פנים ואופן לעשות עם הגר'זן (קיוויית שכולם מקשיבים כמוני) ומה דרך האחיזה הנכונה ביותר וסיים במשפט מפתח: "זה הכל בראש. לא קשור בכלל לכוח". ועוד סיבוב קצר על הוראות בטי'חות ויאללה, אפשר להתחיל.

לא סגורה בדיוק מתי התחלתי

להיות קצת לחוצה. יש מצב שכבר באוטו של א', חברה שלי, שאיתה נסעתי לערב הטלת גרזנים. כל הדרך עד ל-Axe & Co, בר הטלת הגרזנים הראשון שנפתח בישראל בכלל ובתל אביב בפרט (קרליבך 23), צחקנו על זה שאף אחד מהחברים שלנו לא האמין שאנחנו באמת הולכות לשם (ועל זה שלא היה אחר שוויתר לנו על המשפט "גרזנים זה לא לבנות"), אבל בין חיוך לצ'חוק הרגשתי איך אני נהיית גם מתוחה.

"תארי לך שמישהו יתבלבל בכיוון וג'רון יפגע בנו?", שאלתי את א' והיא צחקה ואמרה שיהיה בסדר. הכי אני נלחצת כשאומרים לי שיהיה בסדר, אבל כשה'גענו וירדנו במדרגות לקומת המרתף שפעם הייתה בר "החתול והכלב", כבר פחות הצלחתי לחייך. ההבנה נחתה. אנח'נו הולכות להטיל גרזנים. לא צחוק. זה גם מסוכן. "זכרתן לבוא עם נעליים שטוחות וסגורות?", שאלה ירוס, הברמנית שקיב'לה אותנו. אמרנו שכן והיא הצביעה על השלט שמעל דלת הכניסה. "תסרקו את הברקוד, תקראו את תקנות הבטיחות, תחתמו שהבנתן ואפשר להתחיל".

סרקנו. אני מקווה שאני לא היחידה שהתעקשה לקרוא כל מילה. סעיף 6 שוב העלה לי את הרופק והתחלתי להזיע. הק'ראתי אותו גם בקול לא': "אני מתחייב לוותר על כל תביעה משפטית לשיפוי או פיצוי כספי נגד העסק או מי מטעמו במ'קרה של פציעה, נכות, מוות או כל נזק". "ואם נמות היום?", אמרתי לה וליתר ביטחון הקראתי בקול רם גם את סעיף 5 שאומר בעצם שלא תהיה לנו שום טענה אם כתוצאה מטעות אנוש של מישהו כבר אנחנו נפיגע או שייגרם לנו נזק.

א' הייתה משועשעת ונחרצת: "אחריות שלי להחזיר אותך הביתה בשלום".

× × ×

קיבלנו את מסלול מספר 9 (בסך הכל יש 11 מסלולים. שניים מהם